

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus aromatibus co[n]ditus sepelitur art. & hom. LVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

COMPLETORIVM ALTERVM PASSIONIS
Domini nostri IESV CHRISTI.IESVS AROMATIBVS CONDITVS SEPELITVR.
*Articulus LVI.*Ioan. 19.
Matth. 27.
Marc. 15.Ioan. 19.
Matth. 27.
Lucæ 23.
Marc. 15.

Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus est Iesus hortus, & in horto monumentum nouum. Et posuit eum Ioseph in monumento suo nouo, quod excidit in petra, in quo nondum quifquam positus fuerat. Ibi ergo propter Parasceue Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum. Et admouit Ioseph saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. Erant autem ibi Maria Magdalena, & Maria Ioseph, & altera Maria, & subsequente mulieres, quæ cum ipso venerant de Galilæa sedentes contra se pulchrum, & aspiciebant & viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius.

HOMILIA LVI.

Sindoni Chri
sti vbi modo
referretur.Sindoni quo
modo cor
poris Christi
figura im
pressa fuerit.

Cum nox appropinquaret, nec planctus ille longior durare posset propter instans sabbatum, & quia serotinum tempus erat, quo mulieribus, potissimum autem verecundiæ virginis, congruebat non diutius extra ciuitatem morari, Dominum Iesum aromatibus conditum, sindone inuoluunt, atque à matris abscondunt oculis lachrymantis. Monstratur in Scambriaco, quod est oppidum Sabaudiæ, inter reliquias pannus quidam lineus atque longus, miraculis haud mediocribus celebris: hic fertur Christi fuisse, quo fuerit sepeliendus inuolutus, cui etiam Christus tunc imaginis suæ omniumq; membrorum lineamenta atq; figuras, vulnerum deniq; paruulas cicatrices, atq; totius staturæ suæ similitudinem impressisse cernitur, per vuguenti quo perunctus fuerat, obscuritatem atq; colorem. Eius autem figura hoc modo est impressa: Cum Christus esset sepeliendus, linteum vnum statura Christi bis longius, in terra extenditur, Christusq; dorso tenus super eum ponitur in parte infima panni: ibi compositis Christi membris, pars altera panni eiusdem, quæ adhuc longior circa caput portendebatur, regyratur super faciem, ventrem & pedes, operiens totum corpus Christi. Vtriq; itaq; parti panni, & quæ super faciem erat extensa, & quæ dorso subiacebat, mediam corporis sui figuram, eam scilicet quæ parti illi cohærebat, Christus impressit, vulnerum quoque vestigia ac sanguinis, quæ in corona & in potioribus quinque vulneribus idem susceperat, suis in locis iuxta situm corporis idoneis, panno eidem impressit. Color autem huius figuræ est eiusmodi, ac si quis vinctus, obscurus, & cui rubedinis, utpote ex vulneribus flagellorum contractus, color

color interlucet modicus. Huius panni cum in eadem ciuitate veritatem atq; ostensionē terneret venerabilis religiosissimusq; vir Petrus Leydenfis, multa deuotione insignis, Carthusiensium Coloniae Prior, ordinisq; visitator, prece & precio non modico, illius sibi panni per pictorem imaginem similitudinemq; in figura longitudineq; & mensura, siue (vt vulgo dicitur) contrafactionem impetrauit: quam donum referens, suis ostenderet monasterij fratribus, hodieq; in suo monasterio seruat. Hæc idē inserere placuit, quia infinitæ constat hoc hominum multitudini. Inuolurum hoc modo Christum atq; sinteis modicis siue (vt Euangelista de Lazaro refert) in fittis circumligatum, deferunt viri prædicti ad monumentum nouum. Proprium enim non habebat, quomodo nihil in hoc mundo Christus proprium habuit, utpote qui non sua querere, sed semetipsum donare venerat, propter nos egenus factus. His sacrosanctis exequijs haud dubiè angelorum agmina multa interfuerunt, comitati sunt etiam omnes pij viri siue scemine Christi matrem, quotquot aderant, ad sepulchrum. Ibi reposito Iesu corpore, saxum magnum aduoluerunt ad ostium monumenti viri hi, qui Christū de cruce deposuerant: quod postea ubi resurrexerat Christus, clausoq; prodierat sepulchro, angelus mulieribus ad sepulchrum venientibus amouit. His itaq; omnibus peractis, tristissimam matrem reduxisse creditur Ioannes in ciuitatem, reliquis eandem comitantibus.

Sindonis
Christi vera
similitudo
apud Car-
thuf. in Co-
lonia, vnde.

Ioan. 11.
Paupertas
Christi.
1. Cor. 8.

Christum quinam spiritualiter sepeliamus.

Disce hic paupertatem Christi, contemptumq; ambitionis. Christis enim nullum sibi parauerat, nec proprium habuit sepulchrum. Discite tu quoq; putrescere in sepulchro non nimis operoso aut sumptuoso. Vt quid enim tam inaniter superfluos ociososq; impendis pro sepulchro nobili atq; superbo sumptus? Nunquid ambitio diuitiarumq; iactantia post mortem quoq; perseverat? Non irreligiosum foret, locum sibi deligere sepulturae, quod sancti quoq; veteris testamenti Patriarchæ fecerunt, maxime si eo id animo fieret, vt locum in vita sapius adeas, tuæq; mortis ac status tui conditiones mediteris. Expenderes tecum animo, an modo paratus, recteq; sis ordinatus ad Deum & proximum, vt moriaris. Hoc (vt dixi) modo sepulchrum sibi parare non inutile foret, si modo humilè sit nec sumptuosum. Legimus enim & Imperatoribus olim id consuetudini fuisse Christianis, vt quamprimùm essent coronati, à nonnullis adirentur viris, interrogarenturq; de quo marmore sibi construi iuberent sepulchrum: hoc nimirum innuentes, quo admonerentur suæ conditionis fore memores, & ita agere imperij fastigium, ne obliuiscerentur, vt cæteros, esse se mortales. Secundò discite tu Christi esse sepulchrum. Sit cor tuum candidum, sit nouum, in quo nulla finatur ingredi aut manere affectionum, cogitationum vè spurcicia, quod soli consecres Christo. Tertiò, tu quoq; ediuerso in Christo tibi sepulchrum (hoc est, requietionis locum) eligas, in illum cogitationes tuas atq; affectiones transferas, in illo sensus tuos atq; totius hominis interioris motus atq; inclinationes contineas. Quartò, quomodo dixi circa depositionem Christi de cruce, cor tuum sepulchrum Christi sit, quo ipsum de altari recipias: & mundo mortuus, illi nunc soli viuas, cum quo aliquando, puta in extremo die, etiam corporaliter ad æternam

Sepulchrum
Christi quo-
modo fiat
cor nostrum
Sepulchrum
quomodo
nobis fit in
Christo eli-
gendum.